

ב"ל-12-06-38636

1 23 يول 2015

2 לפוי:
3 כב' השופטת איריס רש
4 נציג ציבור (עובדית) גב' נילי מאיר
5

התובע:

ע"י ב"כ: עוזי מסורי

הנתבע:

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ: עוזי מילוא

החלטה

6 1. התובע הגיע לנتابע תביעה להכרה בבקש המפשעת בו לכה ביום 3.04.2011
7 כפוגעה בעבודה כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-
8 1995 (להלן - החוק).
9

10 2. תביעת התובע נדחתה על-ידי הנתבע כאמור במסמך מיום 20.07.2011,
11 בגין כי הופעת הבקע אינה תוצאה של מאבק בlatent בעבודתו (נספח ב'
12 לכטבת התביעה).
13

14 17. בנגד זהה זו הוגשה התביעה שבפניו.
15

16 19. העובדות החריפות לעניינו, כפי שעולות מהומר הראיות חן:
17

18 21. התובע ליד שנות 1982.
22 23. החל ממועד 11/2010 ובזמן הרלוונטיים ל התביעה, התובע עבד כמלך סחרורה
24 במחסן הראשי של חברת "אוסט" (להלן - המחסן) בשוהם. במסגרת תפקידו
25 התובע נדרש להוכיח את החזונות לשלוח.

ב"ל 12-06-38636

5. התובע עבד 6 ימים בשבוע בתוכנות של משמרות, כאשר משמרת בוקר החלה בין השעות 00:15-00:00 ומשמרת לילה בין השעות 00:24-15:00 (הodata התובע מיום 19.07.2011, נספח לכטב ההגנה).
6. עבודות התובע כמלקט התבוצה באופן הבא: התובע השתמש במלגזה קטנה בעלת שני משטחים [אחד מלפנים ואחד מאחור] על גביהם היה מניח את הסchorה שהוריד מן המדףים. התובע נעזר באקדח ברקען על גביו הופיעו סוג המוצרים והכמות שעליו להוריד מן המדףים והמייקום של המוצרים על גבי המשטחים. התובע הוריד את המוצרים מהמדףים באמצעות הידיים. לאחר שהתויב סיפק להעמיס את המוצרים הנדרשים, היה עליו להוריד את המשטח וללפוף את הסchorה באמצעות מכונת לפוף. בתום פעולה הליפוף, התובע חזביק מדבקה על המשטח, הרים את הסchorה המלופפת על גבי המלגזה, הניח אותה במקום הדורש ולאחר מכן עבר לשלוחה הבא.
7. המשקל המקורי של מוצר אחד אותו נאלץ התובע להרים בידו נع בין 18 ל-20 ק"ג (עמ' 6 שי 23-29, עמ' 12 שי 11-16 לפרטוקול). במקרים שבהם התובע נדרש להרים כמותות גדולות של מוצר כבב, לדוגמא - שקיית דוגלי [שמשקלה כ-18 ק"ג] או אריזת טחינה [שמשקלה כ-20 ק"ג] הוא נעזר במלגzon בעל מלגזה יותר משוכנתת המאפשרת חורדה והרמתה של סchorה (עמ' 6 שי 23-29 לפרטוקול).
8. בחודש 3/2011 התובע התבקש על-ידי המוניה היישר, מר עובי לubar לתפקיד של אוסף משטחים הכלל הרמה של משטחים גדולים וכבדים. שהמלגזה אינה יכולה להגיע אליהם. כפועל יוצא, התובע נדרש להרים משטחים במשקל של כ-25 ק"ג באמצעות הידיים (חקירתו הנגדית של התובע בעמ' 8 שי 7-6 לפרטוקול ועדותו של מר מולא בעמ' 11 שי 12-9 לפרטוקול).
9. ביום 3.04.2011, כשבוע לאחר שההתובע הועבר לתפקיד החדש ולאחר שהרים לבדו מספר רב של משטחים, התובע חש בכאבים עזים באזורי המפשעה ובעיקר באזורי אשך שמאל (סעיף 4 לתחair התובע).
10. לאחר הופעת הכאבם במפשעה התובע יצא למנוחה ואולט לנוכח החמרת הכאבם הוא הפסיק את עבוותתו וחלק הביתה (סעיף 4 לתחair התובע, עדותו של מר מולא בעמ' 12 שי 8-4 לפרטוקול).

ב"ל 12-06-38636

- 1 10. באותו היום, התובע פנה לטיפול רפואי במחלקה לרפואה דחופה במרכז רפואי
2 11. "אף הרופא". במסמך הרפואי צוין בסיבת הפניה: "לאחר **הימת משאכט באב**
3 12. **באש שמאל**". התובע עבר סדרת בדיקות בסיווה שוחרר לביתו עם המלצה
4 13. לחימום המקום ולמנוחה.
5 14. למחרת היום, התובע נבדק על-ידי רופא תעסוקתי ונמצא כי הוא סובל מרגישות
6 15. ניכרת באש השמאלי. הרופא המליך על מס' ימי מנוחה נוספים ועל בדיקה
7 16. אורתולוגית חוזרת בתום התקופה.
8
9 17. ביום 3.04.2011, הוא יום האירוע, מילא מר מולא טופס בל/250 ובו תיאור
10 18. האירוע, כדלקמן:
11 19. "כתונת **טחנות התאונה: שורות ליקוט.**"
12 20. תאורי התאונה. זמן קצר לאחר תחילת המשמרת (כ-20 דקות) התלונן העובד
13 21. על-canim באש שמאלי. העומד בישיבה לנוח ולאחר מס' הפסיקות מנוחה בישיבה
14 22. **להתפנוגת לרופא**" (ונספה אי' לתצהיר התובע).
15
16 23. התובע מילא גם דוח פנימי על התאונה בו נכתב כך:
17
18 24. "בזמן העבודה בהלמת משטחים הבניתיים כאבים באשכים והפסיקתי לעבוד.
19 25. הודיעתי למנהל המשמרת אבי מילא על האבאים. קיבלתי טופס 250 ופניתי
20 26. לביה"ח אף הרופא" (נ/י).
21
22 27. ביום 7.04.2011 רופא משפחה הפנה את התובע **לפז'יקת סונר אשכים (US**
23 28. אשכים).
- 24 29. בבדיקה מיום 16.05.2011 הודהמו: "**בליעים מפשעתיים בעיקר משمال**
30 31. **שמתמלאים עם שומן אומנטלי תוך ידי מאץ**". התובע הופנה לבדיקת כירורוג
32 33. והומלץ לו לעבור ניתוח לתקן בקע ואולם, עד עתה התובע לא עבר את הניתוח.
- 27 34. תערזה ראשונה לנפגע בעבודה הונפקה לתובע ביום 21.04.2011, ובהמשך הונפקו
28 35. לו **תעודות נוספות** [נושאות תאריך: 5.06.2011, 17.05.2011, 15.06.2011 ו- 1.06.2011]. על
29 36. פי המסמכים הנ"ל, התובע שהה בתקופת אי כושר בגין הפגיעה משך 89 ימים.
30
31 37. מטעם התובע הוגש תצהירים של התובע **בעצמו** ושל מר דוד אביזיז שעבד עם
32 38. התובע כמלך במחסן הרומי. מר אביזיז לא חתיכב לתיקוף לדין החוכחות
33 39. והtolower יותר על עדותו.

ב"ל-12-06-38636

1 בנוספ', התובע זימן לדוח מטעמו את מר מולא, מנהל המחסן בשוחם, שמשת
2 בזמנים הרלוונטיים לתביעה, כמנהל משמרת האחראי בין היתר, על המלקטים
3 ובכלל זה התובע.
4 התובע נחקר בפניו בחקירה נגדית ומר מולא נחקר בפניו בחקירה ראשית
5 ובחקירה נגדית.
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

15. סעיף 84 לחוק קובע מספר תנאים אשר בהתקיימים יוכר בחקע מפשעתית
16 כפגעה בעבודה, בדלקמן:

17 "אין רואים בחקע מפשעתית תוצאה מפגעה בעבודה אלא אם כן -
18 (1) הופעת חקלע בתוך תוכן כדי העבודה מתוצאה ממאמץ לא רגיל או
19 עקב פגעה במישרין באזורי קיר הבטון;
20 (2) עקב הופעת חקלע החסיק המבוטחת את עבותתו וקיבל טיפול רפואי
21 תוך 72 שעות מהתה冓ת הבלתי נמנע;
22 (3) הודעה על התקף כלפיים עקב החקע נמסרה למוסד או למעבית תוך
23 72 שעות מהתה冓ת, להוציא ימי מנשה שבועית, תוך שבתו של פי
24 זיקוק, נהוג, חוות עבותה או חסם לקוועי אין המבוטחת עבד בהם;
25 ואולם המוסד רשאי, לפי שיקול דעתו, לסתור תוצאות בחקע תוצאה מפגעה
26 בעבודה אף אם לא נמסרה הוהלה כאמור".

27. בית-הדין הארץ פסק לא אחת כי סעיף 84 הוא סעיף ייחודי בכך שאף אם ברור
28 שהחקע הוא בבחינת "תאונת" והוא בא "תוך כדי עבודה ועקב עבודתו של
29 המבוטחת", אין daraותו כתאונת בעבודה אלא אם כן מתקיימת האמור בסעיף 84
30 לחוק. התוצאה המעשית של קביעה זו היא צמצום המושג "תאונת בעבודה" עת
31 מדובר בחקע מפשעתית עב"ל 368/97 (ארצ) פנטוביץ - המיל'ל (ניתן ביום
32 28.11.1999) (להלן - ענין פנטוביץ; ראו גם - עב"ל (ארצ) 11-2036-02-2011 חזקאל
33 - המיל'ל (ניתן ביום 2.06.2011)].

34. הסעיף הנ"ל נועד, אפוא, לצמצם את מספר המקרים בהם בחקע מפשעתית יוכר
35 כתאונת בעבודה על-ידי קביעת תנאים המצביעים על היזקה בין ממאמץ לא רגיל
35 או פגעה בקיר הבטון במהלך קורות החקע.

ב"ל 12-06-38636

1 הטעם לדבר הוא כי בקע מפשעתני נוטה להתרפה במשך זמן רב ונגרם על-ידי
2 גורמים שונים (multi causal disease) אשר אינם בהכרח קשורים לעובדה
3 [עב"ל (ארצ) 53/08 ברלכיס - המיל"ל (ניתן ביום 20.10.2008)].
4

5 עוד ראוי לציין, כי התנאים המנוויים בסעיף 84 לחוק הינם תנאים מצטברים,
6 וכי בא עמידה באחד מהם כדי שהבקע לא יוכר כתאונות עבודה [עב"ל (ארצ) 18
7 397/97 חיות - המיל"ל, פ"ד"ע לד 21 (1999)].
8

9 בין הצדדים נטושה מחלוקת בשאלת התקיימותו של התנאי המנווי בסעיף 84(1).
10 חוק בתובע הינו האם הבהיר שהתרחש במהלך עבודתו של התובע, הופיע
11 כתוצאה ממשאץ לא רגיל שעשה במהלך - אם לאו.
12

13 על-פי הפסקה, התשובה לשאלת מהו ממש לא רגיל תינתן על-פי התשובה
14 לשאלת אם המשאץ שעשה בתפקיד ביום שבו מדובר היה ממש שהוא היה רגיל
15 לעשות בעבודתו, אם לאו **עראו עיין פנטוביץ, וההפניות שם**. עוד נפסק כי:
16

17 "הלכה היא כי 'מאמץ לא רגיל', כאמור בסעיף 40(1) לחוק, מתייחס באופן
18 סובייקטיבי לנفعו עצמו, משופש שהבקע 'מוופיע בנוף של אדם מסוים על רקע
19 מעבו של אותו אדם, ועל רקע התמצאים שהוא רגיל להם, וסתימה מהם היא
20 היא שיכולה להביא לתופעה הסטטוטי' [זב"ע ל' 5/66-0 לוי - המיל"ל (לא
21 פרסום), צוטט בדין נא-0-121 (ארצ) הוופמן - המיל"ל (ניתן ביום 22
22 11.06.1991; וההפניות שם)] (להלן - **ערין הוופמן**).
23

24 כמו כן, נקבע כי לצורך הקביעה אם ממש הוא רגיל או **בליל רגיל** "יש לתת
25 משקל רב לנסיבות" [זב"ע מא/10-0 חד"ז - המיל"ל (לא פורסם), צוטט בעניין
26 הוופמן].
27

28 בית-הדין הוסיף ופסק כי באופן מקרים, המצוים בתחום האפור,אמת המידה
29 הרואה לבחינות ההכרה בבקע מפשעתני כתאונות עבודה תיגורן מן הזווית של
30 שגרת העבודה של העובד, והוא שתקבע אם האירוע שגרם לבקע הוא תולדה
31 של "משאץ לא רגיל" אם לאו:
32

33 "ככל שתפקידו של העובד ושגרת עבודתו כרוכים בהשיקעת ממש פיסי מן
34 הסוג שגרם לבקע המפשעתני, כך יחשב המשאץ ל'רגיל'; והיפוכו של דבר: ככל
35 שהמשאץ הפיסי שגרם לבקע המפשעתני נעשה מכיון לשגרת העבודה והתפקיד

ב"ל 12-06-38636

1 של העומד, כך יחשב הדבר ל"מאמץ לא רגיל". בchnerה זו היא עניין עובדתי
2 מובהק, אשר מן הראיו שעשה על יסוד תשתיית ראיית מסדרת ומספרת
3 אשר תבחן על-ידי הגורם המוסמך במוסד לביטוח לאומי ועל-ידי בית-הדין
4 לעובדה" זעב"ל 456/03 (ארצן) שווץ - המילל (ניתן ביום 31.12.2003).

5 נבחן, אפוא, את נסיבות המקורה Dunn על-פי הכללים שנקבעו בפסקה.

מן הכלל אל הפרט

6 לאח"כ שמענו את העדויות מטעם התובע, ולאחר שבדקנו את הראות שהוצעו
7 בפנינו, הוציאנו לפלל מסקנה כי התובע הרים את הנטול המוטל עליו להוכיח
8 שעולת הרמת המשטחים שביצע ואשר בעקבותיה הופיע הביקע ביום 3.04.2011
9 הייתה בגדר מאמץ לא רגיל בעבודתו. להלן נפרט נימוקינו.

10 עבודת התומעל מלקט סתומה, אותה ביצע על דרך השגרה, הייתה עבודה פיסית
11 במהותה, הכוללת סבלות נסיגות שחורה על גבי משטחים (הודעת התובע מיום
12 19.07.2011, נספח לכטב ההגנה). לעומת זאת, במועד האירוע התובע לא עבד
13 בעבודתו הרגילה - מלקט, אלא שימוש באוסף משטחים, תפקיד הדורש יותר
14 מאמץ פיזי מהຕפיף של מלקט.

15 מר מולא עמד בעודתו על האבחנה בין התפקיד של מלקט לתפקיד של אוסף
16 משטחים ועל אופן השימוש לעובדה וכדלקמן.

17 בחלוקת המלקטים יש תפקיד של הרמת משטחים?
18 כן. **התפקידים מתחלקים למספר תפקידים, עטם טכני למחסן,**
19 **הוא מתקבל בעובד מחסן, ויש תפקידים שמשתנים משלו,**
20 **התפקיד של אוסף המשטחים הוא בא ברוטציה כל שבוע, בכל שבע**
21 **מחלפים שני מלקטים שעשויים את התפקיד הזה, מתפרקו שלהם**
22 **זה לאוסף את המשטחים שמתפנים משורות הליקוט.**

23 **רוצחיה בין שני אדם שהוא התפקיד שלהם?**
24 כן. באותה תקופה היה אדם שעשה את זה באופן קבוע, והצטרך אליו
25 כל פעם מישחו ברוטציה. אבל בדרך כלל זה שניים שמתחלפים.

26 **לשאלת בית-הדין - התובע היה ברוטציה זו?**
27 כן. הוא נכנס גם לרוטציה זו.

28 **מתי מתחילה העבודה?**
29 לא. הם מתחילה מלקטים, צורבים קצת נסיכון, אני לא נתן למלקט
30 לעשות את העבודה הזאת בשעות הראשונות לעובדתו, ורק אחרי
31 בחודש וחצי הם נכנסים לרוטציה, ולא רק בתפקיד הזה, אלא גם

ב"ל 12-06-38636

לתקידים אחרים" (ההדגשות לא במקור-א.ר) (עמ' 10 ש' 24-29; עמי' 11 ש' 8-1 לפרטוקול).

מעודתו של מר מולא עולה שהתווע שובץ לתקיד אוסף המשטחים, בראשונה, כשבוע בלבד עבר להתרחשות האירוע:

"ש. אנו מבינים שזו הייתה פעם ראשונה של התווע ברווחה שהוא הרום את המשטחים?
ת. למייטב זכריי, כן.
ש. עד אז הוא היה לך בליקוט סחורה?
ת. כן.
(עמ' 13 ש' 11-8 לפרטוקול).

עד עולה מעודתו של מר מולא כי במועד האירוע שימש התווע בתקיד אוסף משטחים רק 6 ימים (עמ' 12 ש' 24-20 לפרטוקול). באופן דומה, התווע העיד כי עבד כאוסף משטחים כשבוע ימים בלבד:

"ש. ממתי ביצעו מנק שיטות את העבודה זו?
ת. באותו היפך שבאתם לעובדה.
ש. או מה זה במשמעותו? תזכהיך, אתה אומר שתתבקש על-ידי צורבי,
באמצע חדש מרצ לעובך למגרמת משטחים, זה היה באמצע חדש
מרץ?
ת. נראה אם זה רשום כך, אז כן. באותו היום שבאתם למשמרת, זה היה
אמצע חדש מרצ.
ש. זה היה רק באותו משמרת או במשך שבועיים?
ת. אני חושב שהזה היה אולי שבעה ימים.
ש. לפי התצהיר שלך, רשום באמצע חדש מרצ, האםbia אותן לשבועיים
לפחותו?
ת. אני חושב שעשיתי את זה שבע ימים ולא שבעה. כי זה היה לחץ,
עומס של חגים. חבל שלא הייתה לי חוכחה להוכיח לבית המשפט אי זה
לחץ היה ומה קרה שם באמת".
(ההדגשות לא במקור-א.ר) (עמ' 8 ש' 17-8 לפרטוקול).

הנה כי כן, במועד התרחשות האירוע בעקבותיו לקה התווע בבקעAMP; עבד בהרמות משטחים כשבוע בלבד.

לאור האמור, עליינו לבדוק האם קיים הבדל בין תפקידו "הריגיל" של התווע כמלך לבין תפקידו "החדש" כאוסף משטחים, הבדל העולה כדי מאיץ בلتני רגיל בעבודתו.

ב"ל 12-06-38636

1 אין חולק כי שני התפקידים הם, במהותם, תפקידים המצריכים עבוזה פיסית
2 והרמת משאות כבדים. עוד ברור כי בתפקיד אוסף המשטחים המשקלים אותו
3 נדרש התובע לשאת אותם גודלים יותר. אולם, כאמור, הפער בין המשקלים
4 המירביים אינם גדולים, ואולם בעוד שכמאלקט המשקל המירבי שהרים התובע עומד
5 על 20 ק"ג, ובמהלך היום הוא נדרש גם להרמת פריטים קטנים יותר לעתים גם
6 במשקל של ק"ג או שני ק"ג,้อוסף משטחים, כל משטח שהוא הרום עומד על
7 כ- 25 ק"ג, כך שתדריות ההרמה של משקל גובה והאינטנסיביות של העבודה
8 ורשות מהתובע מאמץ פיזי ניכר לעומת עבודתו הרגילה כמלך, ובפרט בתקופת
9 החריגים **כשהלחץ** במחסן בשיאו (חקירתו הנגדית של התובע בעמ' 7 שי 26-7
10 לפוטוקול ואילו הוא של מר מולא בעמ' 11 שי 28-26, עמ' 12 שי 2-1 לפוטוקול).
11 בנסיבות אלו, אין סבירות כי השוני בין התפקידים אותו מלא התובע ובכלל זה
12 הפער בין תדריות ההרמה של משקל גובה והאינטנסיביות וקצב ההרמה זרשו
13 מהתובע למאחסן מיעבד במועד שבו התרחש האירוע.
14

15 לא נעלמה מעניינו תשובה התובע לחוקר ולפיה ביום הוא ביצע את עבודתו
16 הרגילה (הווית התובע מיום 19.07.2011, נספח לכתב ההגנה). ואולם, בעניין זה
17 מקובלת עליינו עדות התובע שלא הבין **אף** שאלת של החוקר ולא ידע שעליון
18 לפחות בפניו כי החליף תפקיד בסמוך למועד האירוע:
19

20 "ש. אתה אומר לחוקר של המיל" בעמ' 1 שי 14, העבזה הרגילה שלך הרמת
21 משטחים... למה התקשנת שאמרת שזו העבזה החזילה שלך?
22 ת. אני לא הבנתי את השאלה שלו, כשהוא שאל אותי האם זה הרמת, הוא לא
23 שאל אותי כמו שאלת שאל, אלא הוא שאל אותי האם **השתת משטחים זה**
24 היה יום עבודה רגילה, אז אני אמרתי שכן.
25 ש. למה לא אמרת לו שלפני בן הייטה לך עבודה אחרת?
26 ת. כי זה לא העבודה שלי הרמת משטחים.
27 ש. אז למה לא אמרת לו?
28 ת. כי לא הבנתי את השאלה שלו." (עמ' 8 שי 29-21 לפוטוקול)
29

30 עד נציין כי אףלו קיים ספק בנוגע האם השינוי בעבודתו של התובע
31 מלקט לאוסף משטחים עולה כדי מאחסן מיוחד בעבודתו המצדיק הכרה
32 באירוע שאירע לו ביום 3.04.2011 כתאות עבודה, מעסקין בדיני ביטחון
33 סוציאלי, על הספק למשך לטובת התובע.
34

בג"ז דין אזרחי למכוזה מותל אציגן - ינואר

ב"ל 12-06-38636

1 28. המצביע מכל האמור לעיל הוא כי התובע הרים את הנטול להוכיח כי ביום
2 3.04.2011 ארעה לו תאונת עבוזה.

3 29. הנטבע יודיע בתוך 30 ימים מהיום, האם יש צורך במינוי מומחה רפואי.

4 7. ניתנה היום, ז' אב תשע"ה, (23 ביולי 2015), בהעדך הצדדים ותישלח אליהם.

8

9

10

אורייס רש - שופטת

גדי מילן מאיר
粲-ציבור עובדים

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26